

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Kantow Lennsson*
 Härad: *S. Asbo* Adress: *Tjörnarp*
 Socken: *Höja* Berättat av: *efter minnet*
 Uppteckningsår: *1946* Född år *1871* i *Höja*

Ökenamn. s. 1-5.
Historia om Ökenstierna. s. 3.
Namn på hus o. lopp s. 4.
Ördsär. s. 5.

M. 9922:1.

Landskap: Skåne Upptecknat av: R. A. Svensson
Härad: S. Södr Adress: Tjörnarp
Socken: Flöjja Berättat av: Efter minnet
Uppteckningsår: 1946 Född år 1871 i Flöjja

usson
ap
net
ja

"Uppgifter vid sidan om."

I min barndom hade man mycket ofta vedernamn på personer, Ja, det gick så långt, att man hade sådana vedernamn på otaligt många människor. En man kallade man för Tössen (han var väl något enfaldig), en broder till honom kallade man för Trumleknubben (av vad orsak är mig obekant). Så fanns det personer, som hade de fula beteckningarna Mesen, Studen, Rävén, Nobben, Knobben, Dolken, Skräll, Greten, m.fl. Ett ganska vanligt vedernamn var Stobben. Egendomligt nog ha i flera församlingar funnits personer, som man kallade Stobben. Och då det i dessa hus fanns personer, som hette Anders, Johannes, Sven eller Tyra, Sofia o.s.v så blev det Stobbajohannessen, Stobbaannerssen, Stobbasvennen, Stobbatyren, Stobbasofian o.s.v

Ofta fingo personer namn efter huset, i vilket de bodde: Jonsingahuset, Bolmarehuset, Spragehuset. Hette då vederbörande Per, Sven och Måns, så blev det Jonsingapären, Bolmaresvennen och Spragemånssen. (Jonsingahuset har funnits i Tjörnarp, men det brann ned för något år sedan) Jag återkommer till de andra namnen längre nedan.

Sedan hade man sådana namn som Lusakittan, ett namn, som troligen är lätt att räkna ut, varifrån det kommer. Och en kvinna, i min hemförsamling-- hon

omrock. Han ansågs för
is. Då människor häp-
se, ad ja inte e mätt,
tom i rocken." Han åt
k.
d namn Ola Svensson,
rit och säkert många
a le kunna dricka sju
- le den nämnda mängden,
s-
liten historia.
etta är en historia !
lantliga sätt: "Va hede
gt.--"Åå" svarade dräng-
far han stal bara en li-
h anom för Studapellen i
)

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

M. 9922:1.

Landskap: Skåne Upptecknat av: R. A. Svensson
Härad: L. Ståls Adress: Tjörnarps
Socken: Stöja Berättat av: Efter minnet
Uppteckningsår: 1946 Född år 1871 i Stöja

"Uppgifter vid sidan om."

I min barndom hade man mycket ofta vedernamn på personer, Ja, det gick så långt, att man hade sådana vedernamn på otaligt många människor. En man kallade man för Tössen (han var väl något enfaldig), en broder till honom kallade man för Trumleknubben (av vad orsak är mig obekant). Så fanns det personer, som hade de fula beteckningarna Mésen, Studen, Råven, Nobben, Knobben, Dolken, Skräll, Greten, m.fl. Ett ganska vanligt vedernamn var Stobben. Egendomligt nog ha i flera församlingar funnits personer, som man kallade Stobben. Och då det i dessa hus fanns personer, som hette Anders, Johannes, Sven eller Tyra, Sofia o.s.v så blev det Stobbajohannessen, Stobbaannerssen, Stobbasvennen, Stobbatyren, Stobbasofian o.s.v

Ofta fingo personer namn efter huset, i vilket de bodde: Jonsingahuset, Bolmarehuset, Spragehuset. Hette då vederbörande Per, Sven och Måns, så blev det Jonsingapären, Bolmaresvennen och Spragemånssen. (Jonsingahuset har funnits i Tjörnarps, men det brann ned för något år sedan) Jag återkommer till de andra namnen längre nedan.

Sedan hade man sådana namn som Lusakittan, ett namn, som troligen är lätt att räkna ut, varifrån det kommer. Och en kvinna, i min hemförsamling-- hon

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

2.
Landskap: Skåne Upptecknat av: M. 9922:2. P. A. Svensson
Härad: S. Isbo Adress: Tjörnsjö
Socken: Stöja Berättat av: efter minnet
Uppteckningsår: 1946 Född år 1871 i Stöja

hette Anna och brukade tiggaa-- kallades Tiggeannan. I min hemförsamling fanns en man, som man kallade Ola Smorder (han hette Ola Pålsson), men namnet Smorder kunde möjligen göra skäl för sig. Och hade en person något yrke, så kom det gärna med i namnet. Per var slaktare, Lars var skraddare, och Jöns hade haft mycket med mörgling att sköta. Då blev det slaktarepären, skraddarelarsen och mörglarejensen.

Även efter yrket på annat sätt kunde en människa få ett tilläggsnamn eller vad man skall kalla det. En lantbrukare i min hemförsamling hade i unga år haft tjänst på ett apotek. Efteråt kallades han aldrig för annat än apotekaren, och vi barn talade aldrig om Per Anderssons-- han hette Per Andersson-- Mali och Emma, utan det var alltid apotekarens Mali, apotekarens Emma. Detta namnet "apotekaren" lever kvar den dag i dag är, fastän det är länge sedan Per Andersson lämnade denna världen.

Innan jag kom till Häglunge, där jag hade min verksamhet i 25 år, var jag i Öja vid Ystad. En dag på hösten, då människor arbetade med uppdragning av sockerbetor, var det mycket svårt väder. Jag träffade då en man och började samtala med honom. (Han brukade själv deltaga med i sådant arbete) "I dag är där väl inte många i betlandet?" sade jag. "Nää", svarade han, "där e bara Per Kagas, Per Spelemans o Per Klockares."

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

3

M. 9922:3.

Landskap: Skåne Upptecknat av: P. A. Svensson
Härad: S. Löv Adress: Tjörnarp
Socken: Höjås Berättat av: efter minnet
Uppteckningsår: 1946 Född år 1871 i Höjås

I min hemsocken var en man, som allmänt kallades Tomrock. Han ansågs för en storätare. En gång åt han en hel kappe kokt potatis. Då människor häpnade över hans prestation, sade han: "För ad ni ska se, ad ja inte e mätt, så ska ja nu ovanpå eda all skalen osse o liaväl va tom i rocken." Han åt även skalen, men från den dagen fick han heta Tomrock.

En annan man i min hemsocken, en f.d. ladufogde vid namn Ola Svensson, kallade man för Ola Toddi. Han hade drucit mycken sprit och säkert många toddar och hade antagligen fått vedernamnet därför.

En man i Starby försäkrade en gång, att han skulle kunna dricka sju göga (kaffegöka) och ändå vara nykter. Han inmundigade den nämnda mängden, men från den dagen kallades han Sjugögen.

Här kan det möjligen vara lämpligt att ta in en liten historia.
En drängpojke var ute och körde för en herre Märk! detta är en historia!
Då de hade kört ett stycke, frågade drängen på sitt lantliga sätt: "Va hede herren?" "Jag heter Oxenstierna", svarade herrn vänligt. -- "Åå" svarade drängen, "då måtte herren ha stoled en bra stor oxe. Min far han stal bara en liden kal (kalv) en gång, o bara därför kallade de honom för Studapellen i all sin ti."

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

4

M. 9922:4.
 Landskap: Skåne Upptecknat av: P. A. Svensson
 Härad: S. Asbo Adress: Tjörneby
 Socken: Höja Berättat af: efter minnet
 Uppteckningsår: 1946 Född år 1871 i Höja

Mycket ofta fingo människor namn efter kroppsväxten eller om de hade något lyte. Så talade man om Långe-Nils, Halte- Annersen, Tjocke- Sven, Store- Kristian, Lilla-Jöns o.s.v. En man i min hemtrakt, som man ansåg för att vara mycket högfärdig, fick det föga vackra namnet Pys. En person i Starby hade något utstående underläpp, och därför fick han heta Läben.

En annan i min hemsocken fick ett förnämre tillnamn. Han hade som ung haft tjänst hos en greve Horn. Mannen hette Pål Nilsson, men man sade aldrig annat än Pål Horn, och för detta kallades han , så länge han levde.

Även kvinnor hade icke sällan förfärligt fula vedernamn. Mycket ofta fingo de stackars barnen lida oerhört därför. I synnerhet gällde detta, då de gingo i skolan, där det ena barnet efter det andra plockar fram sådana, om de förut finnas. I min hemförsamling, Höja, fanns en kvinna, som man kallade Pyttan. Hon var ogift men hade dock en dotter, och naturligtvis skulle den stackars tösen då kallas för Kycklingen.

I Häglinge finnas en mängd hus och torp med egendomliga namn. Under Göingeholm t.ex. lyda Skomakarehus, Fredshus, Vinterhus, Nyahus, Sjöahus, Askarehus, Hanskehus, namn, som antagligen äro gamla. I samma församling finnas Spragehuset, Kostahuset, Bolmarehuset, Kassingshuset, De tre sistnämnda äro egentligen hemman

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

M. 9922:5.

5 Landskap: Skåne Upptecknat av: P. A. Lönsson
Härad: S. Åbo Adress: Tjörnarp
Socken: Höja Berättat av: efter minnet
Uppteckningsår: 1946 Född år 1871 i Höja

Ägaren av Kassingshuset hittade på att ge en sin nyfödde son namnet Kassing eller egentligen Palmon Kassing. Denne Palmon Olander (han vill inte gärna höra talas om Kassing) lever ännu och är en mycket präktig man.

Jag nämnde Lusakittan. Hon var intagen i Höja fattighus, som det kallades på den tiden. Hon var ogift och hade 7 barn. Då hon fick den sjunde, lär hon ha sagt: "Ja töcke, en e så gammal nu, så en skolle slippa o ha fler glötta."

Men ett nästan ännu värre yttrande hörde jag av en lantman från Stenestad för många år sedan. Det var på ett kalas, och naturligtvis spelades där kort. Den ifrågavarande lantmannen hade haft otur, men i ett nu lyckades det, och han fick in en duktig summa. Då utbrast han högljutt: "Sont de ska väl rönsa magen," sa pigan, när hon fick tvillingar."

Ifyll endast ovanstående uppgifter!